

Ali v smislu izreka:

Domovina, vedno mislim nate
in na neosvobojene brate.

Ali zdaj veste in čutite, zakaj nam je in nam **mora biti** tako pri srcu usoda naših bratov v zasužnjeni domovini? Ali čutiti, zakaj nam s pesnikom vred krvavi srce, ko se spominjamo, kako propada naš slovenski rod onstran Karavank, okrog Vrbskega jezera...?

(Konec prihodnjic.)

SRBSKE OTROŠKE VELIKONOČNE IGRE

Ž. CVETKOVIĆ

Po starem običaju so — kakor pri nas — tudi med Srbi piruhi — skuhana in rdeče pobarvana jajca — znak velikonočnih praznikov. Piruhi so velikonočno veselje mladine in ž njimi se srbski otroci prav tako igrajo kakor naša otročad, zlasti po deželi.

Na velikonočno nedeljo obdari mati vso deco pri hiši z lepo pobarvanimi piruhi, s katerimi odhite dečki na vas, da se poigrajo s svojimi mladimi prijatelji. Posebno zanimive so tri igre s piruhi:

Prvi deček pozove drugega, da naj z njim »tolče«. Oba imata že pripravljen skrbno izbran piruh, ki seveda ni še natolčen in se jima dozdeva dovolj trden, da se ob trčenju z drugim piruhom ne zdrobi ali ubije. Tako trčita drug z drugim in piruh, ki se pri tem ubije, dobi deček, kateremu je ostal piruh cel in nepoškodovan v roki. To igro igrajo dečki z veliko opreznostjo. Pred naskokom skrbno pregledajo piruhe, da si že v naprej ustvarijo sodbo, ali bo trkanje končalo z izgubo ali dobičkom.

Druga igra se imenuje »meja«. Dečki začrtajo na zemlji črto, ki jo nazivajo mejo. Nato odštejejo pet ali več korakov, kjer začrtajo drugo črto — mejo. Za to drugo mejo

se v ravni črti postavijo igrači, na prvi meji pa postavi eden izmed njih piruh. Nato vrže vsak igralec novčič od te črte kolikor mogoče bliže postavljenemu piruhu. Kdor zadene z novcem v cilj, dobi poleg svojega novca še piruh, ako pa ne zadene pisanice, tedaj pripada vrženi novčič onemu igralcu, ki je piruh izpostavil za igro.

Tretja igra pa je »sekanje piruhov«. Na zemlji se začrta ravna črta, ki je meja za igralce. Dva do tri korake od te črte postavi igralec piruh na zemljo. Oni, ki vrže novčič tako, da se zaseka v piruh, je zmagovalec in dobi poleg svojega novčiča tudi piruh. Kdor piruh z novcem zgreši ali ne zaseka, seveda izgubi novčič.

Kakor vidimo, so velikonočne igre srbske dece zelo podobne našim. So pa tudi koristne, ker vežbajo igračem oko in roko, da z gotovostjo merijo in tudi zadenejo svoj cilj. Tako postajajo srbski dečki že v mladosti dobri ciljači, kar jim je v korist tudi v poznejši dobi, ko se vežbajo v rabi orožja, da postanejo dobri lovci in odlični vojaki.

